

Toespraak van pater Santino Brembilla, generaal overste van de montfortanen.

Als inleiding op de stille tijd (het persoonlijk gebed) in Oostakker

Eerste stap

De Heer kent ons van toen we in de moederschoot waren. Aan iedereen vraagt Hij vandaag 'om bij Hem te zijn, en om van Hem te getuigen'.

De stille tijd die nu aangeboden wordt zal vruchtbaar zijn als wij ons eerlijk afvragen **waarin de band bestaat die wij met de Heer hebben.**

Ik nodig u uit om dit in drie stappen te doen:

1. Denk aan een sterke ervaring die je ooit met Jezus gehad hebt.
2. Omschrijf de plaats die Jezus Christus in je leven krijgt.
3. Ga na of, en in hoeverre, je band met Christus je energie geeft en je levensvreugde schenkt en zin om deze vreugde met anderen te delen.

Om vreugde te kunnen delen moet je ook een antwoord formuleren op een andere vraag: **'Wat zou de Heer nu van mij verwachten?'** Let op, het is belangrijk niet te denken dat ONZE projecten die van de Heer zijn. Om dit te voorkomen moet je opkijken naar Jezus en zijn voorbeeld navolgen want dan ontdek je je zending en de wijze waarop je ze kan waarmaken..

Ook hiervoor wil ik je drie pistes aanduiden:

1. Getuig, zoals Hij, van Gods Barmhartigheid.
2. Spreek anderen aan, getuig van je levensstijl en zeg waarom je het doet.
3. Ondersteun ieder mens op je levensweg en help hem groeien als mens.

Tweede stap

Het erfgoed dat Montfort ons nalaat heeft zijn karakteristieke frisheid behouden. Het is een schat die niet verborgen mag blijven. Je moet ze kenbaar maken.

Het is waar dat op de eerste plaats de montfortaanse congregaties hiervoor moeten opkomen, maar in Europa, en ook in België, zijn zij verzwakt. Daarom is het dringend dat wij de Heilige Geest bidden om de nieuwe wegen te vinden om de schat, die de geestelijke weg van Montfort is, door te geven.

Ook hiervoor enkele pistes:

- Vraag je af in welke richting de Heilige Geest je wil oriënteren
- Zijn er onder jullie mensen die aanvoelen dat zij de kleine montfortaanse familie op een of andere manier, kunnen helpen om het evangelie uit te dragen en om mensen te bereiken die gewoonlijk niet bereikt worden? Misschien ben jij dat. Durf je zelf hierover te bevragen.

Toespraak van pater Dwi, assistent van de generale overste, tijdens de Eucharistie

Gezonden om pelgrims te worden op de weg van Gods liefde

Iedereen leidt zijn eigen leven. Sommigen ervaren hun leven als een strijd; andere beweren dat het een spel is; weer anderen zien het als een tranendal of als een spookdroom. Voor ons, christenen, is ons leven een reis, eigenlijk een bedevaart.

In de ogen van de heilige Montfort is het leven een 'bedevaart', een op weg zijn naar Jezus, de mens geworden Wijsheid en dit met Maria. Deze bedevaart vloeit voort uit het mysterie van de Menswording die niets anders is dan de weg van de liefde van de mens geworden Wijsheid naar ons toe.

Daarom is de meest betekenisvolle bedevaart de reis is die het Woord van God heeft afgelegd om ons te bereiken. Als Montfort nadenkt over deze weg, de bedevaart van Jezus, de eeuwige en mens geworden Wijsheid, dan staat hij versteld van de onbegrijpelijke liefde die de Wijsheid gedreven heeft om tot bij ons te komen. De mens geworden Wijsheid zelf is op zoek naar ons, zo stelt hij vast, ze verlangt naar ons. In de persoon van Maria hebben die goedheid van God en zijn barmhartigheid een rustpunt bereikt.

Het vertrouwvolle antwoord van Maria op dit initiatief van God maakt deel uit van de weg waarlangs Gods liefde en barmhartigheid mens is geworden. Die weg door de Wijsheid gekozen, is de weg die wij moeten nemen. Onze bedevaart als christenen wordt aangezet door de houding van Maria bij de Aankondiging: "Zie de dienstmaagd van de Heer, mij geschiede naar uw woord!" (Lc 1, 38).

Het leven van Jezus is een bedevaartweg van liefde en barmhartigheid. Paus Franciscus zegt dat de naam van God 'Barmhartigheid' is. Het gelaat van zijn barmhartigheid is zichtbaar geworden in Jezus. In zijn boek *De Liefde van de eeuwige Wijsheid* schrijft Montfort: "Jesus dulcis in facie, dulcis in ore, dulcis in opere: het gelaat van Jezus is zachtmoedig, zachtmoedig zijn zijn woorden, zachtmoedig zijn daden." In Hem zien wij de volheid van de liefde en de barmhartigheid van de Vader.

De 300ste verjaardag van het naar de hemel gaan van Montfort nodigt ons uit om, met behulp van Maria, bedevaarders te worden op de weg van de liefde en barmhartigheid van God. Zoals Maria en in vereniging met haar zijn wij geroepen om de liefde en barmhartigheid die wij ervaren aan anderen door te geven. Met de houding van Maria bij de Aankondiging in ons hart zijn ook wij 'gezondenen': "Hier ben ik; ik ben de dienaar/dienares van de Heer; mij geschiede naar uw woord."